

Sammen med dette punkt foretages:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 45: Forslag til folketingsbeslutning om maksimum 22 elever i klassen i folkeskolen.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.
(Fremsættelse 30.01.2008).

Kl. 14:12

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der har ordet, er undervisningsministeren.

Kl. 14:12

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

SF ønsker med beslutningsforslaget at sikre tolærerordninger i samtlige matematik- og dansk-timer fra 1. til 3. klassetrin.

Jeg er enig i, at det er en udfordring at sørge for, at flere gennemfører en uddannelse. Det er en af skolens vigtigste opgaver at sikre, at eleverne forlader skolen med solide faglige færdigheder, så de har mod på og forudsætninger for at påbegynde og fuldføre en ungdomsuddannelse. Jeg er også enig i, at vi skal tage fat lige fra skolestarten, så eleverne tidligt i skoleforløbet behersker de grundlæggende færdigheder, ikke mindst hvad angår læsning.

Jeg er til gengæld ikke enig i, at den danske folkeskole alt i alt står og mangler en masse penge til at løse disse opgaver, for i realiteten er det jo et forslag, der drejer sig om, at kommunerne nu skal have flere penge gennem bloktilskudene.

SF anslår selv, at forslaget vil betyde en merudgift på 1,75 mia. kr. årligt, som så skal lægges oven i de milliardudgifter, SF foreslog i sidste uge. Ministeriet har beregnet sig frem til, at tallet bliver noget højere, alt afhængigt af om der er tale om en lærer-lærer-dækning eller om en lærer-pædagog-dækning. Hvis der er tale om en lærer-lærer-dækning, hvor der altså er to lærere, som arbejder på lærervilkår, så kan udgiften blive 2,4 mia. kr. Hvis alle afledte udgifter regnes med, så nærmer vi os en varig årlig merudgift for staten på 3 mia. kr. Det er mange penge at bruge, når man betænker alle de udgifter, SF også ville bruge på skoleområdet i sidste uge, og når man betænker, at Danmark i forvejen har en af verdens allerdyreste folkeskoler.

Med forslaget udelukker SF jo samtidig, at tolærerordningen bruges behovsbestemt. Det betyder, at vi ikke har garanti for, at ordningen bliver sat ind på de skoler, i de klasser og i de fag,

hvor der er mest brug for den. Det er en pølse-maskinemodel, hvor alle skal have to lærere, uanset om der er brug for det eller ej. Jeg har lige her til morgen været på besøg i en klasse, hvor de skulle have kristendomskundskab, og der skulle der fortælles – behøver der virkelig at sidde en anden lærer og høre på den fortælling, når nu det er nok med en?

Tolærerordninger er ikke et ukendt fænomen i den danske folkeskole, og slet ikke på de yngste klassetrin. Kommuner og skoler har tolærerordninger i fag, på klassetrin og i særlige klasser, hvor der er brug for dem, og hvor de kan anvendes mest effektivt og målrettet. Hvis vi indfører en generel regel om, at der skal være dobbeltbemanning i alle matematik- og dansk-timer fra 1. til 3. klassetrin, så tilsidesætter vi den lokale vurdering af, hvor ekstra voksenressourcer vil kunne gøre størst gavn. Det er simpelt hen dårlig prioritering. Det er også en central detaljstyring, og hvad må dog ikke Anders Bondo Christensen sige til dette overgreb fra statsmagten? Detaljstyring – som om lærerne ikke kan finde ud af at drive en skole, kan jeg høre ham sige.

Jeg er enig i, at vi skal tage fat på at sikre de danske børn og unge en god og udbytterig skolegang lige fra dag et i folkeskolen og også i god tid før den første skoledag, og siden 2003 har regeringen i samarbejde med skoleforligspartierne iværksat en række initiativer:

Der er kommet flere timer til dansk og matematik på de første klassetrin; fra 2003 blev der indført indholdsbeskrivelse med tilsvarende mål for børnehaveklassens undervisning; regeringen har taget initiativer, der styrker børnenes forudsætninger for lige fra skolestarten at få et tilfredsstillende udbytte af undervisningen med pædagogiske læreplaner i dagtilbud og med obligatorisk sprogstimulering af tosprogede børn, som endnu ikke har påbegyndt skolegangen; kommunerne har fået udvidet adgangen til at henvise tosprogede elever til andre skoler end distriktsskolen, sådan at dansksprogligt usikre elever kan få det bedst egnede undervisningstilbud fra skolestarten; og endelig vil regeringen jo i denne folketingssamling fremsætte et lovforslag – igen i samarbejde med skoleforligspartierne – som indebærer en række forbedringer på skolestartområdet, bl.a. ved at sætte fokus på elevernes sproglige udvikling i børnehaveklassen.

Med disse lovændringer, som er målrettet elever, der har særlige behov, vil vi fra regeringens